

[Statsministeren.]

de nye vilkår, og jeg skal allerede på dette tidspunkt understrege regeringens ubetingede vilje hertil. Allerede på det forestående nordiske statsministermøde i november vil der blive lejlighed til en grundig drøftelse af det fremtidige nordiske samarbejde.

Også for Europa er fællesmarkedets udvidelse en historisk begivenhed. Det gælder først og fremmest Storbritanniens medlemskab. Den engelske Kanal har i århundreder været en af de mest afgørende geografiske skillelinjer på Europakortet. Fra den spanske Armada, over Napoleons nederlag, der rev Danmark med i faldet, til to verdenskrige i vort århundrede har skellet mellem det britiske ø-rige og fastlandet været skæbnebestemmende. Det er det skel, der nu forvandles til et bindeled, og et nyt kapitel i Europas historie tager sin begyndelse: samarbejdets kapitel.

De nordiske landes deltagelse i Europas nye tilværelse er for os af fundamental betydning, og Europas statsmænd og regeringer har lagt vægt på at få de nordiske lande med. Specielt for Danmarks vedkommende har man allerede for år tilbage fremhævet den kendsgerning, at vi både er et nordisk land og en kontinentaleuropæisk nation. Vor historie understreger begge egenskaber, og vor opgave i de år, der kommer, vil være at forene disse to egenskaber i en nordisk og en europæisk politik.

Hvad vil vi i den store europæiske sammenlutning? Det vil være en misopfattelse at tro, at vor bevæggrund kun skal søges i de økonomiske fordele og dermed de øgede muligheder for, at det danske folk kan leve et materielt godt liv. Det vil vi også, og der skal ikke herske nogen tvivl om, at befolkningen i går traf den i denne henseende rigtige beslutning. Den situation, vi måtte se i møde, hvis vi ikke var blevet medlem af EF, ville have stillet os alle over for hårde

kendsgerninger af den mest ubehagelige art, og vi havde fra regeringens side måttet forelægge folketinget forslag til beslutninger, som intet dansk hjem og ingen dansk arbejdsplads ville have været uberørt af. Dette uanset at vi ville have ført en politik, der bevidst havde friholdt den dårligst stillede del af landets befolkning i videst mulig grad. Nu er det de positive muligheder, vi står over for. Det er ikke isolationens og indskrænkningernes skæbne, vi møder.

Hvad vil Danmark i De europæiske Fællesskaber? Vi vil hævde og videreudvikle demokratiet, folkestyret, som det fødtes på det europæiske kontinent, og som det udvikledes forskelligt efter nationernes og folkenes vilje og tanke. Denne styreform har efter vor opfattelse nået nogle af sine bedste resultater i Norden og i England. Med respekt for de bidrag, andre nationer har givet, vil vi se et folkestyret Europa, hvor i første omgang de parlamentarisk ansvarlige ministre og Ministerrådet har den afgørende rolle og i deres handlinger er kontrolleret af deres nationale parlamenter. Vi vil med udgangspunkt i en debat og en forhandling her i folketinget medvirke til en videreudvikling af Det europæiske Parlament og til en nyforhandling af dets opgaver og virkemåde.

Vi vil i det samarbejdende Europa virke for demokrati på alle samfundslivets områder. Lad os benytte det nye Europa til at skabe en verdensdel, der forener det bedste i den europæiske kultur fra det klassiske Hellas og Rom til det moderne, vi selv lever i. Samarbejdet giver os de bedste økonomiske og styringsmæssige muligheder for at skabe et samfund med en balanceret velfstandsudvikling, et samfund, hvor al diskrimination er afskaffet, og hvor der er skabt udviklingsmuligheder for den enkelte borger i en forening af socialistisk og liberal tænknings bedste elementer. Vi bygger videre på et samfund, som skaber et maksimum